

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA KRAJ VEČ KOT
2 C "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzemli sobotni
nedeljski in prazniški).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 131 — Štev. 131

NEW YORK, MONDAY, JULY 7, 1941 — PONEDELJEK, 7. JULIJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

NEMCI NA STALINOV ČRTI

NEMŠKE OKLOPNE DIVIZIJE DOSPELE DO VNANJE STALINOVE UTRDBE. — NEMCI SO IMELI VELIKANSKE IZGUBE PRI BEREZINI. — RUSI V OFENZIVI PRI BORISOVU

Vesti iz Moskve in Berlina poročajo, da so v teku vroči boji na osrednji fronti zlasti ob Berezini. Rusi pravijo, da je Berezina polna mrtvih Nemcev in da na njenem bregu leže celo kupi mrtvih nemških vojakov. Rusi cenijo nemške izgube v sedanji vojni na 700.000 vojakov.

Nemci pravijo, da se je v zahodu od Minska podalo 52.000 Rusov in da je bilo do sedaj ujetih 300.000 Rusov. Med rekama Berezino in Drutom se že peti dan bije vroča bitka. Nemci so navzlic srditemu ruskemu odporu dospeli do vnanjih utrdb Stalinove utrjene črte in pravi boji se bodo šele sedaj pričeli.

Včeraj sta potekla dva tečaja, ko so Nemci vdarili na Buzijo. Ves ta čas so Rusi vodili obrambno vojno ter se počasi umikali, da so dospeli v Stalinovo obrambno črto. Medtem pa so Rusiji spravili v utrjeno črto mnogo težkih tankov in artilerije ter so včeraj pričeli s protinapadi, ki so bili tako hudi, da so se morali Nemci na nekaterih krajih umakniti, zlasti okoli Lepela v Beli Rusiji.

Včeraj popoldne so Nemci poslali v boj močno infanterijsko rezervo, tanke in artilerijo v namenu, da si priborijo pot čez Dvino. Po večurnih bojih pa so se morali Nemci umakniti in so na bojišču pustili na tisoče mrtvih vojakov in mnogo razbitih tankov.

Tudi okoli Borisova se pričeli Rusi napadati ter so se Nemci nekoliko umaknili. Pri Bobrujsku skušajo Nemci prebresti Dnjester, toda so bili vselej vrženi nazaj.

Zelo težke izgube so imeli Nemci pri Tarnopolu vzhodno od Lvova ter na severu v okolici Ostrova.

Nemci so močno bombardirali Smolensk ob cesti, ki pelje v Moskvo. Ob Novograd Volynskem se Rusi trdno drže. V Besarabiji so Rusi postavili Nemce in Rumunce v njihovem prodiranju proti Baltiju.

Rusi ne morejo izpolniti Stalinove zahteve

Navzile temu, da je Josip Stalin zahteval, da naj armada, kadar se umika, počne in uniči vse, Rusi niso mogli požgati obsežnih polja pšenice v zapadni Ukrajini. Žito je še zeleno, toda dozoreva.

Poročevalci raznih listov, ki spremljajo nemško armado na njenem pohodu, poročajo, da so jim nemški častniki rekli, da bi bili Rusi mogli požgati žitna polja, ako bi se pričela nemška ofenziva šele sedaj, toda ob času vpada je bilo žito še preveč zeleno, da bi ga bilo mogoče požgati, ko so se pričeli umikati. Dalje proti vzhodu pa bodo mogli Rusi izpolniti Stalinovo zahtevo in bodo požgali vsa žitna polja, ako se bodo morali še dalje umakati.

Mnogo bolj pa so bili Rusi pri svojem umiku uspešni pri uničevanju tovarn in raznih drugih podjetij, toda Nemcem se zdi čudno, da niso za seboj porušili mostov.

Predsednikov govor 4. julija

Predsednik Roosevelt je 4. julija v uradu na svojem domu v Hyde Park, N. Y. govoril po radio ter pozval ameriški narod, da je pripravljen dati svoje življenje, ako bo potrebno, svoje delo in združeno voljo, da ohrani svojo svobodo, ki si jo je pridobil pred 165 leti in ki je sedaj v nevarnosti, ker se je zatiranje razpaslo po svetu.

Svečano je posvaril ameriški narod, da naj nikakor ne pričakuje, da bo ravno Amerika mogla oslodi srečna oaza sredi diktatorskih pušcev.

Čisto priprosto je, je rekel predsednik, mahati z zastavami in zagotavljati svojo vero v svobodo in ostati pri tem.

Toda vsi, ki ležimo ponoči in čujemo in vsi, razmišljamo in razmišljamo, dobro vemo, da v teh dneh ne moremo obdržati svobode z gnojnimi vilami in mušketirskimi, ko je enkrat skupina diktatorjev dobila oblast nad ostalim svetom.

Vemo, da tudi v svoji sredini ne moremo obdržati svobode, ako so naši sosede izgubili svobodo.

Zato smo sedaj zapleteni v resno, mogočno in združeno akcijo za obrambo naše poloble in za svobodo morja. Nam ni treba samo zvestobe in edinosti, treba naglice in uspešnosti in dela ter moramo končati sabotažo, ki gre mnogo globlje kot pa uničevanje municijskih skladišč.

In tako, kadar obnovimo svoje velike zvestobe do naše oče in zastave, tedaj mora biti v nas globoko prepričanje, da zaobljubimo tudi svoje delo, svojo voljo, in če treba tudi življenje.

NEMŠKI ŠKOFJE PROTI NACIJEM

Nemški škofje so pozvali svoje vernike, da naj ostanejo trdni v svoji veri v času, ko je obstoj katoliške cerkve v Nemčiji na tehtnici.

Škofje so se zbrali v Fuldi ter so sestavili pastirsko pismo ki obsoja postopanje nacijev proti cerkvi in njihova brezverska početja.

Pastirsko pismo je bilo včeraj prebrano po vseh katoliških cerkvah v Nemčiji in pravi med drugim: "Izgubili smo svoje šole, sedaj pa morajo še biti zaprti naši otroški vrtni."

Škofje pravijo, da so pri nemški vladi vložili oster protest proti takemu početju.

test proti takemu početju nacijske vlade. Samostani in druge cerkvene ustanove so bile premenjene v protiverske zavode in namene in katoliškega časopisja sploh ni več.

Škofje so pozvali svoje vernike, da naj ohranijo trdno svojo vero in da naj svoje domove napravijo za hišo božjo.

2. junija se je odločilo

Italijanski radio je sporočil, da sta Hitler in Mussolini, k o sta se dne 2. junija sestal na Brennerju, sklenila napovedati Rusiji vojno in uničiti Rdečo armado.

Governer Lehman posreduje v mlekarški stavki v New Yorku

Governer Lehman je imel konferenco z zastopniki farmerjev. — New York se ne trpi pomanjkanja mleka. — Dairymen's League še ne stavka.

New Yorka dosejaj še ni zadelo pomanjkanje mleka, kakor je bilo pričakovati, ker se Dairymen's League Cooperative Association, ki šteje 30.000 članov in ki zalaga mesto z nadpolovično množino mleka, v stavki ni pridružila Dairy Farmers Union.

Včeraj je imel governer Lehman v Albany štiri ure dolgo konferenco z zastopniki 55.000 farmerjev in je bila zagotovljena primeroma zadostna zaloga mleka za New York.

Zastopniki teh farmerjev so se najprej posvetovali z Owenom D. Youngom ter so skupno z njim sestavili načrt, po katerem bodo farmerji dobili "življensko ceno" za svoje mleko. Nato, v soboto, pa je Lehman zastopnike farmerjev povabil v Albany.

Po konferenci, ki se je vršila za zaprtimi vrati v governerjevi palači, je governer Lehman objavil izjavo, v kateri pravi, da je prosil farmerje, da redno pridobivajo mleko in je obenem naprosil zvezno vlado, da zaščiti farmerje glede njihove zahteve, da jina je za mleko plačana višja cena.

Medtem pa pravijo voditelji Dairy Farmers Union, da bo unija še več dni obhajala "mlečni praznik." Pravijo tudi, da bodo skušali pridobiti za stavko tudi Dairymen's League, da se jim pridruži v stavki.

Morebiti bo tudi prišlo še tudi do kakih izgredov in spopadov. Zoravniška oblast v New Yorku pravi, da danes mestu še ne primanjkuje mleka in da ga najbrže ne bo primanjkovalo niti jutri.

Pomanjkanje mleka je bilo odvrnjeno samo s tem, da se Dairymen's League ni pridru

žila Dairy Farmers Union. Sicer je 20 odstotkov članov Dairymen's League prenehalo pošiljati mleko v New Yorku, toda danes ali jutri bodo zopet pričeli redno pošiljati.

Young se je zavzel za farmerje

Stavka producentov mleka v New York, Vermont in Pennsylvania, ki so vključeni v Dairy Farmers unijo, je napotila Owena D. Younga, da je zahteval ustanovitevčasne pose dovalne oblasti, ki naj bi določila za mleko pravično ceno, vpoštevajoč sedanje izredne razmere.

Owen D. Young, ki ima sam veliko farmo, je bil svoječasno predsednik General Electric Company ter je na glasu kot eden najboljših ameriških gospodarstvenikov.

Prvi dan stavka so zlili far

merji v jarke nad trideset tisoč funtov mleka. Mesto New York potrebuje na dan štiri milijone kvartov mleka. Odkar so farmerji zastavkali, se je zmanjšal dovoz za dvajset odstotkov.

Owen D. Young, ki ima na svoji farmi v Hornville, N. Y., sto krav, se je pridružil strajkarjem in ne proda niti kaplje mleka. Pravi, da je treba cene mleku zvišati, kajti farmerji so letos vsled suše silno prizadeti in ne morejo dobiti potrebnih poljskih delavcev.

Farmerji zahtevajo za 47 kvartov mleka \$3, očitno se do bližnjega meseca maja za isto količino le \$2.88.

Strajkarji imajo po vseh 22 newyorških okrajih močne kor done piketov, ki ustavljajo trčke, voze mleko proti mestom. Unija je piketom izrečno naročila, da se ne smejo posluževati nobenih nasilnih metod.

LAŠKA KRIŽARKA POTOPLJENA

Angleška admiraliteta je naznanila, da je neka angleška podmornica v Sredozemskem morju potopila neko italijansko križarko, ki je najbrže "Gorizia" in ima 10.000 ton. Torpedirani so bili tudi štirje transportni parniki, o katerih je znano, da so bili trije potopljeni.

Ako je bila potopljena križarka "Gorizia", tedaj so bile potopljene vse štiri križarke te vrste, ki so bile zgrajene v zadnjih 10 letih. Križarke "Zara", "Fiume" in "Pola" so bile potopljene 28. marca v bitki ob rtu Matapan.

Po katastrofi v majni

V zapuščenem delu premogovnika pri Indiana, Pa., ki je last Rochester and Pittsburgh Coal Company, je eksplodiral plin. Šest premogarjev je bilo na mesto usmrčenih, štirinajst pa poškodovanih. Ranjeni so v bolnici, in zdravniki upajo, da jim bodo rešili življenje.

Ob času eksplozije je bilo v premogovniku štirideset majnerjev. Večini se je posrečila pravočasno rešitev.

Legija slovanskih beguncev

Med Rusijo in Anglijo so v teku razgovori, da se v Rusiji organizira legija poljskih, čeških in jugoslovanskih pobeglih vojakov, ki se bodo borili z rusko rdečo armado.

O tem sta v Londonu razpravljala ministrski predsednik poljske vlade general Vladislav Sikorski in ruski poslanik Ivan Maisky. Prišla sta do sporazuma, da bo Rusija izpustila poljske ujetnike, ki bodo stopili v slovansko legijo.

Stone zaprisežen

V leseni koči v Rocky Mountain Parku, kjer preživlja polletne počitnice, je bil Harlan F. Stone zaprisežen kot predsednik najvišjega sodišča. Zaprisegel ga je Wayne Hackett, zvezni komisar ozemlja, v katerem je Rocky Mountain narodni park.

Potres v Californiji

V Santa Barbara, California se je pojavil dne 1. julija precej močan potres, ki je trajal petdeset sekund.

Pri trgovinah je bilo pobitih nekaj šip, sicer pa potres ni povzročil nobene druge materialne škode.

Potresne sunke so čutili tudi v Los Angeles. Po soobi izveščencev je bil izvor potresa nekje v Pacifiku.

WM. GREEN PROTI KOMUNISTOM

Ce bo vlada pomagala Rusiji v vojaškem oziru, ni še s tem rečeno, da bo sklenila Ameriška delavska federacija prijateljstvo s komunisti.

William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, pozval ameriško delavstvo k ostrejšemu odporu proti komunizmu.

Naj bo politika ameriške vlade v vojaškem oziru napravljena tako ali tako, naz ne briga. Naše stališče napram komunistom je ostalo nespremenjeno.

Komunisti so začeli podpirati obrambni program, da s tem pomagajo Sovjetski Rusiji, mi jih pa navzile temu smatramo za največje sovražnike ameriškega delavstva. Proti njim smo zato, ker nasprotujejo svobodi govora in tiska, svobodi zborovanja, or

NOVI DAVKI SE NAM OBETAJO

Ameriška javnost bo prihodnje leto doživela velika, ne prav posebno prijetna presenečenja. Obračeni bodo najrazličnejši predmeti. Tudi na žveplenke bo davek. Vse je zaenkrat še odvisno od kongresnega odbora za apropriacije, če bo odobril novo davčno predlogo ali ne. Če jo bo odobril in če bo v kongresu sprejeta, bo imela zvezna zakladnica na leto 733 milijonov dolarjev več dohodkov.

Višji ali pa povsem novi davki bodo naloženi na avtomobile, limonado, vstopnice, telefonske račune, vino, žgane, kandy, nakit, ure, gumijaste obroče in cevi, fonografe, refrigeratorje, godbene instrumente, igralne karte itd.

Predlog, naj bo povišan zvezni davek na gazolin, pivo, cigarete, tobak in cigare, je bil zavrnjen.

Nova predloga določa sedemodstotni davek na avtomobile.

Doslej so bile davku podvržene vstopnice, ki so jih prodajali orjaši kot po dvajset centov. Vprihodnje bo treba od vsake vstopnice, ki bo dražja kot devet centov, plačati davek.

Vozni listi za letala, buse in železnice, ki bodo dražji kot petintrideset centov, bodo poovrženi petodstotnemu davku.

V trgovini na drobno bo znašel davek na nakit in ure deset odstotkov.

Od tisoč žveplenk bo treba plačati dva centa davka. Precej visoko bo obdačen tudi kandy in žvečilni gumij.

Hoover je dal slovo javnim službam

Bivši predsednik Herbert Hoover je brzojavil Raymondu S. Richmondu, ki mu je pomagal pri evropski pomožni akciji, da ne bo nikdar več prevzel kakšne javne službe.

Neki newyorški list je namreč pisal, da nameravajo volilci, ki so proti vmešavanju Amerike v evropsko vojno, nominirati Hooverja za predsedniškega kandidata. Hoover pravi v brzojavki, da je že precej v letih in da bi bil za tako službo primeren kak mlajši človek. — Sploh pa, — je dostavil, — sem dal vsem javnim službam enkrat za vselej slovo.

SREDIŠČE NAJVEČJH BITK

Na tem zemljevidu je videti predela, v katerih so v teku najhujši boji med Nemci in Rusi. Št. 1 kaže kraj, kjer izkurojejo Nemci svoje armade na Finskem. Št. 2 kaže rusko-finsko mejo. Št. 3 kaže Bjalistok, kjer so se vršili vroči boji, toda so se morali Rusi umakniti onstran Minska, ki se nahaja desno od Bjalistoka.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakar, President; J. Lupina, Sec. - Place of business of the
corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$6. - Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list na Ameriko in Kanado \$6.-; na pol leta \$3.-;
na tri leta \$15.-. Za New York na celo leto \$7.-; na pol leta \$3.50.
Za tiskarstvo na celo leto \$7.-; na pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-1242

AMERIKA IN RUSIJA

Takoj po izbruhu nemško-ruske vojne je pojasnil predsednik Roosevelt stališče ameriške vlade napram temu najnovejšemu političnemu razvoju v Evropi.

Amerika bo, kolikor ji bo v tehničnem oziru mogoče, nudila Rusiji materialno pomoč. Vse potrebščine bodo pa poslane preko Anglije. Naloga Anglije bo določiti koliko blaga naj dobi Rusija, in Anglija bo tudi skrbela, da bo odmerjeni delež dospel na določeno mesto oziroma v prave roke.

Glede položaja na novem bojišču je pa rekel predsednik, da ve le tisto, kar je poročalo časopisje, češ, da se zaenkrat še ni posvetoval z ruskim poslanikom Oumanskim in z ameriškim poslanikom v Moskvi, Steinhartom.

Istčasno je predsednik Roosevelt opozoril javnost, da ne bo nova vojna v vzhodnem delu Evrope razbremenila ameriške brambne napore. To je ponudil tudi ravnatelj produkcijske uprave, Knudson, ki je rekel, da bo svetovna demokracija v dosti večji nevarnosti, če bo Rusija poražena, kot je pa sedaj. V tem slučaju bi se namreč Hitler polastil ogromnih zmogljivosti, olja in drugih potrebščin, ki mu jih manjka.

Ameriška vojna industrija mora odgovoriti na Hitlerjev napad na Rusijo s podvojenimi napori.

Vsled nove vojne se Združenim državam preteča nevarnost ni zmanjšala, pač pa baš nasprotno, povečala se je.

Amerika ne sme storiti napake, ki so jo zakrivila nekateri druge velike države; ne sme namreč podcenjevati moči svojega nasprotnika.

Vsaka tovarna, vsak stroj, vsako orožje in vsaka delavska moč bo služila končni svrhi - zmagi nad Hitlerjem.

V zvezi s tem sta zelo pomembni dve vladni odredbi. Prva je sproščanje vsega ruskega premoženja v tej deželi.

Kot znano, je pred mesecem dni vlada prevzela kontrolo nad vsem premoženjem, ki ga imajo tujezemski lastniki v Združenih državah. Rusko premoženje, ki je zdaj spet na razpolago sovjetski vladi, znaša približno 40 milijonov dolarjev.

Poleg tega je ugotovil predsednik Roosevelt, da ameriška vlada nima nič proti temu, če ameriški državljani prostovoljno vstopajo v aktivno službo tujezemskih demokracij. Ameriški državljani tudi državljanstva ne izgubi, dokler ne prispejo tuji vladi zvestobe.

To je zelo važna načelna vladna izjava, ki odstranja glede te zadeve vse morebitne dvome in pomisleke.

ROMUNSKA - NACIJSKA KOLONIJA

Romunski diktator je okrilil še tiste malenkostne pravice, ki jih je bilo romunsko delavstvo pred vojno deležno.

Uvesti je dal delavske izkaznice. Le tisti, ki imajo delavsko izkaznico, sme delati. Na kazalci mora biti označen tudi poklic oziroma stroka delavca. Na podlagi tega, ki ga vrše, ne pa na podlagi izvežbanosti, porazdeli gospodar delavce v plačilne skupine. Če je večak zaposlen v svoji stroki, dobi temu primerno plačo, sicer ga pa plačajo kot navadnega dninarja ali težaka.

Uvedba delavskih izkaznic pa služi v prvi vrsti rekrutaciji romunskih delavcev za nemški vojni stroj.

Izberejo najprimernejše in jih pošljejo v Nemčijo, kjer morajo vršiti prisilno delo.

Po postavi ne dobe židje in politični osumljeni nobene plače. Nič lažjega ni kot izvežbanega delavca, pa če je kriv ali ne, osumiti protidržavne delavnosti. Pritožiti se nima nikamor, sicer bi pa tako ali tako ne dobil pred sodiščem zaščitenja.

Istčasno je bila uveljavljena za vse nestalno zaposlene ženske in moške obvezna delovna služba.

Zaposloji jih pri popraviljanju ali gradnji cest ter pri sličnih težakih delih.

Tisti, ki dvakrat zaporedoma ne pride delat; je obsojen na šest do dvajset mesecev ječe.

KRATKO IZ VIRNO POROČILO IZ STARE DOMOVINE

Prejeli smo iz stare domovine naslednje poročilo:

— Pri nas je vse dobro... Srečno smo se ognili hujšemu... Vojške nismo občutili, pač pa dosti strahu... Nekaj mostov so bežeči Srbi razstrelili, tako na Trbižu in v Skofji Loki... Nekaj naših ljudi je bilo postreljenih ali do smrti pretepenih... Ukaz je bil pošlati in opleniti vse... Veseli smo, da se je to brez hujšega zgodilo... Poljanska dolina je za sedaj pod Nemčijo...

CITATELJI! — Ostalo nam je še nekaj Blaznikovih Pratik za leto 1941. Ker je že sredi let a in bi šle v popolno izgubo, smo pripravili jih študentem poslati, ako pošljejo nam deset centov in znamkah za pokritje poštnine in pošiljalnih stroškov. — Knjigarna "Glas Naroda"

Iz Jugoslavije

(Pričujejo novice so iz časov, ko še nista Italija in Nemčija zasedli jugoslovansko ozemlje.)

Sam si je prerokoval smrt.

Med mnogimi drugimi, ki so jih v zadnjem času vpoklicali na Hrvaškem, je bil tudi Zagrebčan Josip Kopulić. Nj posebnega ni bilo na Kopuliću, le kdaj pa kdaj je bilo na njem opaziti znake duševne neuravnovesenosti. Nekega dne je Kopulić popolnoma mirno dejal svojemu znanecu, da bo čez štirideset dni umrl. Nihče mu ni verjel, a znanec je točno čez štirideset dni umrl.

Pred kratkim je pa Kopulić stopil k svojemu predpostavljenu in ga najno prosil za 5 dni dopusta. Svojo prošnjo je motiviral z izjavo, da bo čez pet dni umrl in da bi pred smrtjo rad še uredil neke svoje zadeve. Predstojniki so se mu smejali, ker pa je Kopulić vztrajal s svojo prošnjo, so ga poslali na dopust. Peti dan se je vrnil, bil je nenavadno bled in eno uro pred počitjem je umrl. Novica o čudnem preroku se je z bliskovito naglico raznesla po Zagrebu.

Na kol se je nataknil.

V Srškovcu pri Varaždinu se je primerila nesreča, ki bo po vsej priliki veljala življenje 19 letnega kmečkega sina Metoda Lončarja. Doma je popravljal plot, pa mu je pri delu tako nerodno izpodletelo, da se je doslovno nataknil na kol. Na vik in krik so prišli sosede, ki so ga otieli kola. Lončarja so nezvestnega prepeljali v bolnišnico, kjer se bori s smrtjo.

Samomori na vasi.

V Kaplji v Hrvatskem Zagorju je obesil 53-letni Adolf

Gerić. Pravi vzrok samomora je neznan, sodijo pa, da se je Gerić zatekel v smrt zaradi neozdravljive bolezni. — V bližnjem Popovu pa se je obesil 19 letna kmetica Marica Šempetova, ki se je pred 6 tedni poročila, a se je izredno naglo razočarala nad zakonskim življenjem in pobegnila v smrt.

Krvna osveta na Podravju.

Pred 12 leti sta stara brata Marko in Miko Kožulčić iz vasi Šepanovec v Srebru v za-edi pričakala nekega svojega nasprotnika in ga ubila. Nato sta bila obsojena vsak na 10 let ječe. Ko sta se vrnila domov, sorodniki pokojnega še niso mogli preboleti zločina. Oba brata sta bila takoj opozorjena, naj se varujeta maskevalcev. Te dni je Marka ustrelila njegova lastna žena, kmalu nato je padel tudi Miko. Ko se je vrnil s polja in stopil v vežo domače hiše ga je maskiran neznanec udaril s sekuro po glavi in ga na mestu ubil.

Brezumno dejanje mladeniča.

Vsa Vuzenica in njena okolica sta pod vtisom zločina, ki ga je izvršil mladi delomirnež Marko Težal. Marko je hodil za mado Julijano Zagmajstrova, katerega se ga je začela v zadnjem času izogibati. Nekega dne opoldne je stopil v kuhinjo kjer je stara gospa Zagmajterova kuhala kosilo. Po kratkem pomenku, v katerem je trdil Marko, da mu je Julijana pisala nesramno pismo, je pomirjen dejal materi dekleta, da je morda kdo drug pisal pismo. Kmalu je odjeknil prvi strel, ki je zadell staro ženo v prsa; sledila sta še dva strela. Prišli so domači, medtem pa je zločinec abžal proti gozdu, kjer je oddal še dva strela. Vsi so menili, da si je sam sodil, a ker ga niso našli v gozdu, sumijo, da je pobegnil čez mejo. Poškodovanko so prepeljali v slovenjegraško bolnišnico. Zločinec je pri zločinu uporabljal naboj, ki jih je sam izdelal iz svlnca, znak da je že prej pripravljaj zločin.

Praznovanje 4. julija

Na praznik neodvisnosti so pognali Amerikanci v zrak 3 milijone 500 tisoč dolarjev v obliki raket in drugega umetnega ognja.

Za 2 milijona 750 tisoč dolar-

POP DEFENSE

DEFENSE BOND QUIZ

Vpr.: Kaka je vrednost Defense Savings Bonda?

Odg.: Za najmanjši bond plačate \$18.75. Bond bo v veljavi v destih letih narasel na \$25. Za \$71 dobiš bond, ki bo narasel na \$100; drugi bondi sorazmerno rastejo.

Vpr.: Kaj bo vladna storila z bondom, ki ga kupim?

Odg.: Veš denar bo takoj pričel delovati v narodnem obrambnem programu, da je zavarovana svoboda in varnost Združenih držav in vseh njenih ljudi vsespovsod.

Pripomba: Če želite kupiti Defense Bond, pojdite na najbližji poštni urad ali banko, ali pa pišite po pošto na Treasurer of the United States, Washington, D. C.

LJUDSKA

KUHARICA

Nejnovjša zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c

Naročite pri:

KNJIGARNA

SLOVENIC

PUBLISHING

COMPANY

Peter Zgaga

Selitev.

Sosedovi so se preselili. Kam? Povedali niso, vprašali jih pa tui nihče ni. Zvečer je bilo malo več ropota kakor ponavadi, naslednjega jutra se je pa ustavil pred hišo ogromen truck. V dobre pol ure je bilo vse zneseno vanj in vse zloženo. Gospodar je prisedel, da je kazal pot. Pa jih ni bilo več. Vse nalitro, vse v kalop.

Pri tem sem se spomnil selitev v mojem rojstnem kraju.

sin? Ali naj bomo zdaj odgovorni za politiko Stalina kot tudi za politiko Čangkajskega in Churchila.

"Če se vmešamo v vojno, ne moremo reči, kdo bo ob njenem koncu naš zaveznik. Ras ali Nemci. Niti tega ne vemo, če bosta ob koncu vojne Anglija in Francija na naši strani. Kaj lahko se zgodi, da se bomo morali pred koncem vojne sami boriti proti vsenau svetu.

"Bijna pametna stvar, ki jo moremo storiti, je: zaščitimo Ameriko in vzdržimo mir na ameriški celini."

IZ RUMUNIJE.

Iz Rumunije poročajo, da je tam bil objavljen zakon o ukinitvi ministrstva za načrtno gospodarstvo. Dosedanji dekret tega ministrstva preide na gospodarsko ministrtvo, kjer bo imenovan državni podtajnik, ki bo vodil vse zadeve za preskrbo prebivalstva. Vsi okrepi, ki jih je doslej izvedlo ministrtvo za načrtno gospodarstvo, ostanejo v veljavi ter se bodo tudi v naprej izvajali. Dosedanji minister za načrtno gospodarstvo, polkovnik Dragomir, je stavljen na razpoložanje za državnega podtajnika gospodarskega ministrtva pa je imenovan Gulescu, dosedanji tajnik pri ministrtvu gospodarstva.

NA OBISKU.

V našem uredništvu se je zglasil pretečeno soboto slovenski mladenič Mr. Anthony Somrack iz 1210 East 169th St. Cleveland, O., odposno Collitwood, O. Nahaja se tukaj v New Yorku na obisku pri svojih prijateljih, medtem si je ogledal tudi zanimivosti mesta New York. Včeraj (v nedeljo) kakor je izjavil, pa bo na povratku v Cleveland, O., posetil tudi prestolnico Združenih držav Washington, D. C.

Hvala za obisk ter upamo, da se je srečno povrnil na svoj dom.

Ured. "Glasa Naroda."

Pri nas je bila selitev vesel praznik, kakor krstija ali svatba. Čimmanj polistva je bilo, temveč ljudi je prišlo seliti. Zenske v praznjih oblekah s svitkom v roki; moški obriti, počesani, v belih srajkah in zadimanih hlačah.

Gospodar je bil še v starem, gospodinja pa že v novem stanovanju, kjer je kuhala in čvr-la.

Posteljo so razdelili in so jo štirje nesli: dva vsak po eno stranico, dva pa vsak po eno končnico.

Iz omare so pobrali predale. Zenske so znosile predale, toda pokrite z belim ali rožastim pregrinjalom.

V velikem, prekritem jersbasu, ki ga je nesla ženska, je bil običajno samo star lonček, ubita podoba, blazina ali polomljen stol.

Nihče ni vprašal, koliko je treba nesti, pač pa kolikokrat je treba nesti. Večati je petnajst ljudi ves dan selilo siromastično, ki bi jo lahko lastnik enkrat na dvokolnici prepeljal.

Zvečer je bila gostija v novem stanovanju: žlikrofi, bakalen, flancati in laško vino.

Dosti imaš, — so hvalili selivci in selivke gospodarja in gospodnjo — dvajsetkrat smo morali nesti.

— I, za potrebo je za, — se je veslega obraza izgovarjala gospodinja, gospodar je pa točil in miral: — Kaj bi imeli? Nič drugega nimamo kot dosti dobre volje in kozarec tega-le.

Kje so tisti časi, prijatelji!

Naključje.

Mesana, uglednega moža srednjih let, sta se v letoviseu že koj prvo jutro seznanila. Sedela sta na verandi ter srebalu žganje s sodo.

Na ovinku se pojavita dve ženski.

— Kakšno naključje! — vzklitne prvi. — Moja žena in ljubica. Večja je moja žena, manjša je moja ljubica.

— Z menoj je pa narobe, — pravi drugi. — Manjša je moja žena in večja je moja ljubica.

Tiskovne pomote.

V oetrikovi številki ni mial v tej koloni zadnji odstavek pravičnega naslova. Tiskano je bilo "Dva gospoda", pravilno bi pa moralo biti "Jara gospoda".

Nič ni lažjega kot zagrešiti tiskovno pomoto. Ob mizlično naglem delu v tiskarni jo spregledata stavec in urednik. Sele kot je list dotiskan — ko je torej že prepozno — se poniklavo prismeblja iz vstice in zlobe človeka v oči.

Nedolžna tiskovna napaka pa utegne včas postati usodna. Iz svoje dolgoletne prakse se spominjam naslednjega slučaja. V listu je bil precej velik oglas, začudenjač se z debelimi črkami "Vabilo na piknik". Vmesno besedilo je bilo drobnejšega tiska, na koncu pa spet debel poziv "Priidite vsi!"

V bogedah "Vabilo na piknik" in "Priidite vsi!" je šest "i". Ko je bilo že nekaj izvodov tiskanih, je nekdo slučajno opazil, da manjka enega "i", da jih je potem takem namesto šest le pet.

Vse izjede je bilo treba uničiti, napako popraviti in tiskati od kraja.

Nekaj dosti bolj usodnega, česar se starejši rojaki še vedno spominjajo, se je zgodilo pred leti pri nekem slovenskem listu v Clevelandu.

Lepa knjiga je kulturna, poslanica, odprimo ji vrata, v naše domove, odprimo ji srce... (Finigar)

ZIVI VIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsen pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinajstih, dolgih poglavjih opisanih trinajst rodov slovenskega naroda od davnih početkov, v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je veru, zrcalo našega življenja in trpljenja, in kadar jo prebere bo vedel o Slovencih vedeti, kaj more nuditi katerikoli naše zgodovinsko delo.

DED —

je ZEMELJO otrebil, zoral

OČE —

je posejal in gledal bujno njeno

SIN —

je vzel med težila kmetjem

VNUK —

se je dvigal proti naši novega časa

IZ POGLAVJA 11. — 11. STRANI

V PLATNU VEZANO

Cena 2. Poština plačana

Afor knjige je IVAN MATIČIČ, ki je spisal splošno znano knjigo — NA KRVAVIH POLJANAH

KNJIGARNA "Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

VLADIMIR LEVSTIK:

V zanki

Sedeli smo v oddelku vlaka, ki je d'ral v prekrasen sončni dan. Prave mačice so švigale mimo oken, na polozih se je bošče zelenila mlada trava.

"Postavi bode začele prijatelj, sem rekel prijatelju.

"Ti pokleš na petelina.

"Da," sem odvrnil, prevzet od spominov, "niha ne ve, kaj je narava, ako ni ribič ali lovec."

Moj prijatelj, s poklicem zdravnik, je sicer navdušen lovec, toda ob mojih besedah je kar jezo zamahnil z roko.

"Da tole mi je lova!" je rekel. "Vse, kar govorimo in pišamo o lepoti lovskega življenja, bo šele tedaj resnica, ko bodo lovski tatovi in zankarji iztrebljeni — ali pa ne bo nikoli res."

Neznani gospod, ki nama je sedel nasproti, se je zganil. Debel, spodoben gospod, vsaka črtica na njegovem obrazu je razodevala "blago dušo." Očitajeto je trenil z obrymi, sklenili roke v naročju in počel živo začel.

"To je pač socialna vprašanje, ne zamerite, da se oglašam — Revno ljudstvo si pomaga, kakor ve in zna; in konec koncev ima — z višjega vidika, bi dejal — tudi siromak pravico do kosčka pečenke. Te reči je treba dandanes mileje presojati. S srečo, ne samo po paragrafih."

"S srečo," je skoraj togotno vzkril moj prijatelj in segel v prsni žep. Blagi mož se je strahoma odmaknil. Toda prijatelj je izvel samo listnico, v kateri je s drhtečimi prsti poiskal dve fotografiji.

"S srečo!" je srdito ponovil. "Oglejte si tole in povejte kaj vam pravi sree."

Blagi gospod si je natankito naočnik. Radovedno sem se presedel na njegovo stran, da bi videl. S prvim pogledom sem razločil samo glavo mla-

dega srnjaka; mrtvo glavico s čudno odprtim gobčkom in opazil sem nekakšno zarco, ki je šla do kotičkov ust proti tilniku. — Zona me je obliha. In tenma, posušena sraga, ki je visela iz črne očesne jame, je mahoma dobila strahoten pomen.

"Razumete?" je nadaljeval prijatelj. "Ne razumete? Poslušajte. — Dveleten srnjakek se veselo pase po našem lovišču. Pravkar se je zamikal vsten vršček, že je izlegnil glavce po njem, kar začuti dočik nočesa mazelga, nevarnega. Ustraši se, po bliskovito se odbije z drobnimi nožicami — a tista reč ga drži, ne izpusti ga prav v gobček se mu je zarežala bolj ko skače in se trga, bolj neumljeno ga vleče, nana. Ujet je! Žična zanka se mu je zadržila za tilnikom, se zadržila med čeljusti in prednjim jeziki. Si lahko zamislite, grozo nedolžne živali! S srečo, gospod!"

"Mhm," je dejal blagi mož, "mu da — ali čeprav proučiva, srnjaku je smrt tako in tako usojena. Ko bi bil našel zanki, vaši krogi ne bi ušel."

"Denimo, da ne," je rekel prijatelj. "Padel bi čez kaj let, ko bi prišel na vrsto, nikakor ne prej. Zakaj pravičen lovec ima veselje v tem, da mu žival doraste in zdrava, uka dne, ko je zrela za lahko in naglo smrt. Za lahko in naglo pravim, ne za počasno, nimate polno umiranje. — Zamislite si, koliko ur se je siromaček metal sem ter tja in se kakor blazen valjal po tleh, da je nazadnje utrgal zanko. Utrgal jo je, toda zaman. Zanka se je bila v tilniku zavila, držala ga je preko nog in uhljev niti ni mogel zapreti čeljusti, niti ne iztegniti jezika ali požirati. Z zavajajočim gobčkom in suhim grlom je lačen in žejen begal med dišečimi travami — kdo ve, kako dolgo. — Niti bilke

hrane, niti kaplje vode, gospod. S srečo, presodite! Vsaj spirajst dni je trajala peklenška muka. Potem je obležal. Naš stari lovski čuvaj Matija ga je našel poginjenega, do košči shranega v hudi koti pod Grebenem. —"

"M-da," je v zadregi priki-mal neznanec, "to je res prehu-do in čudim se, kako morejo bi-ti ljudje tako neumljeni. Sa-mo hudi socialni vzroki — ne-znosa revščina bi opravičeva-la. —"

"Nikar ne kvasimo o revšči-ni," je bil odgovor. "Revšči-na more opravičiti lačnega, ki gre in ukrade hlebec kruha. Tu pa ne gre za revščino, ma-r več za umazano požrešnost ali dobičkaželjnost. Samo požreš-neš in lakomnik sta zmožna to-lišne okrutnosti, revež nikoli ne. Ta se snili samemu sebi in ima tudi sam usmiljenje."

"Kaj pa ta slika?" Blagi go-pod je pogledal drugo foto-grafijo. "Ali prosim vas, to je lisica. — Nu, veste kaj, v tem prime ru je nečočutje vendarle odveč. Če si mislim, koliko ko-ristnih putk je zadavila. —"

"Stojte!" mu je segel pri-jatelj v besedo. "Lisica pre-grizne putki vrat — in konča-no je. Tu pa vidite dveletno lisico, ki jo je zanka iz mehke železne žica zadržala čez križ in zadnji konce debelega čre-vesa, tako da je bila naravna pot za iztrebljanje prekinjena. Žival se je v strahu prekopi-cevala in obračala, da bi se re-šila, a zanka se ji je pri tem le še bolj zadržala v telo. Nazad-nje se je žica utrčala, vendar tako, da je ostala zanka trdo zadržana. Zastajajoče blato je povzročilo, nekrozo črevesa in predor čez trebušno votlino, nato vnetje trebušne mrene in končno predrtje trebušnih sten in kože, tako da je bil ob smrti razvit na trebuhu "anus pro-ternaturalis," skozi katerega je odhajalo blato. — Sam bog ga vadi, koiko časa se je žival tako mučila! Na sre-čo je pobral strp. — Kdaj je lisica tako okrutna s svojimi žrtvami?"

"Čudim se," je modro dejal gospod in zmajal z glavo. "Člo-vek ne bi verjel. Naše ljudstvo je vendar dobro. —"

"Kadar je dobro," ga je za-vrnil prijatelj. "Toda ljudstvo ho čedalje manj dobro, ako to vedelo, da so ljudje, ki opravi-čujejo zverinsko surovost do živali. Kaj ti: aš se smili glo-veku sleherni živa stvar, ali se mu pa niti človek ne smili?"

"Kdo ve," sem se oglašil, "morda bi bilo kar dobro, da bi vsakemu zagovorniku zan-karjev samemu za štiri in dvaj-set ur nataknil zanko — tak-isto, kakor temu srnjaku, ali bi bil lisiči. Ko bi mu jo sneli, bi bil gotovo drugačiji misli."

Vlak se je ustavil na postaji. Blagi gospod je pobral svojo aktovko, zamrmral v slovo in odšel. Da bi bil stopil iz vla-ka, nisem videl. Morda se je samo preselil v drug oddelek.

ROJAKE PROSIMO, K O pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

NOVO LETALIŠČE V WASHINGTONU

Pogled na National Aerodrom v Washingtonu, D. C., ki je bil nedavno odprt za promet.

Zopet v Parizu

Osem mesecev je minilo — piše Pierre Lajo v "Tempsu" — odkar sem zapustil Pariz z namenom, da ostanem teden dni na deželi. Odbihal sem s prepričanjem, da vojne, ki so jo vedno pogostejše napovedo-vale, ne bo in da se bo vse iztek-lo brez hujšega. Potem me je nenadoma zajelo nemško pro-diranje. Val beguncev me je zanesel tja do španske meje. Po osmih mesecih potikanja iz kraja v kraj, sem zopet v Pa-rižu.

Pariz! Tako izpremenjen je, tako drugačen — sem bil vajen. Postaja St. Lazare. Pred me-njo stoji nosač, da mi ponese petljago. "Imate kakšno pre-vožno sredstvo?" sam ga vpra-šal. — "Seveda, gospod," je odvrnil. Greva proti izhodu. Nikjer ne vidim nobenega vo-zička, ne velikega, ne majhne-ga.

"Kje imate torej vozilo?" sem ga vprašal. — "Tole!" je odvrnil in pokazal na svoja, s prtljago obložena ramena.

"Toda jaz grem dalje. —"

"Dobro, gospod."

Napetila sva se v mesto. Padal je droben dež. Prihod potnikov oživlja ulice v bližini postaje. A čim globlje greva v mesto, tem večja je spremem-ba. Ura je tri popoldne. O-perna aleja je prazna. Na ploč-nikih le tu in tam kakšen osa-mel človek. Nekje je zdrčal po široki cesti siv avtomobil, edi-ni, in hitro zavil v stransko uli-co. Potem je obzorel zopet prazno. Nekje je po tih uli-cah in cestah od zore do pozne-noči valovala glasna množica ljudi, vozila so brnela na vse strani — kontrast med prete-čnostjo in dočednostjo sega v sree. Zdi se, kakor bi bile celo

vse te velike sive hiše, ki imajo dobro zaprta okna, brez ljudi. Vse tiho, vse mirno, kakor na izumrlem planetu.

Živahnije je na Champs Ely-sees in na tistih pločnikih, kjer se nahajajo kinematografi. Po-vsod drug isti vtis mrtve pa-lšobe, kakor da se je parško življenje skrillo globoko pod zemljo. Podzemna železnica, edino prometno sredstvo Pari-za, je nabito polna. A nihče se nikjer ne ustavlja. Vsakdo hiti po svojih opravkih ali se ma-mudi donto. Polagoma se člo-vek vendarle navadi, da nič več ne vidi te ogromne izpre-menbe, ne opazi neštetihi zna-kov razdejavanja. Navadiš se te-ga izpremenjenega življenja, kakor hudih sanj, dokler se ob kakšni malenkosti ki si jo pr-več opazil, ne zaveš, da je ta-čen resničnost.

Obiskal sem prijatelja. Po-govarjava se.

"Pariz je imel že hujše dne-ve, kakor so danasnji. — Pred petimi stoletji je bila skoraj vsa Francija s Parizom vred v tujih rokah. Povsod je vladal glad, povsod in po mestih. Ti-sto zimo je umrlo več nego 80 tisoč Parižanov od gladi in mraza. Tisoče hiš je bilo praz-nih. A Francija je vstala. — Francija, ki je v 15. stoletju le-žala na tleh in imela samo dve stoletji pozneje svojega "Sonč-nega kralja" Ludvika XIV.

BEETHOVENOVA STANO-VANJA NA DUNAJU.

Pred nedavnim so proslav-ljali 170 letnico rojstva velike-ga umetnika Beethovena. Poj-dimo ob tej priložnosti malo v mesto, kjer je ta veliki umet-nik preživel velik del svojega življenja, kjer je ta mož delal in ustvarjal. Po Haydnovem prizadevanju se je preselil Beethoven na Dunaj. Prej je

živel 3 leta v Londonu. Ko je prišel na Dunaj leta 1792, je dobil neomejen študijski do-pust. Takratni zelo nemirni časi — Napoleonove vojne — so pospeševali načrte mladega umetnika. Haydn je spoznal Beethovena v Bonnu, kjer je slišal neko njegovo kantato.

Po prihodu na Dunaj, je uži-val Beethoven kmalu velik ugled v družbi, ki sta jo razva-dila Mozart in Haydn. Beetho-ven ni iskal udobja in boga-stva, želel si je le velike, svet-le sobe na Dunaju, v tedanjem največjem nemškem mestu. Seveda je razumljivo, da ta-kega stanovanja ni bilo lahko najti in se je zato veliko selil. Vedno je imel neprijetnosti in prepire z gospodarji, lastniki hiš, sosedi, slugami in kotija-ži, z vseno ljudmi, s katerimi je prišel v stik. Najprej je stanoval v mansardi na An-gelsgrundu. Za drugo stano-vanje ne vedo. Njegovo tretje stanovanje je bilo v Logwen-strasse. Tam je imel prost razgled na prostor, kjer je tla-nes dunajski Ring. Tu so na-stala njegova tri tria, posve-čena knezu Lichnowskymu. V času, ko je Napoleon ogrožal Dunaj, je bil Beethoven v Dre-sdenu, Berlinu, Bratislavi, Nürnbergu in Pragi, kjer je dirigiral na koncertih. Leta 1798 je pridobil general Ber-nandotte Beethovena, da je proslavil Napoleona v tretji simfoniji Erotiki. Napoleon je osebno napisal podnaslov "Bo-naparte." Ko je pozneje Beet-hoven zvedel, da se je Napoleon sam oklical za cesarja, je sam izbrisal "Napoleona" in še da-nes se vidi na papirju mesto, kjer je Napoleon zbrisan. Po tem dogodku je posvetil tretjo simfonijo knezu Lichnowske-mu. Potem se je preselil v hi-šo na Tietelgraben. Pianist Czerny opisuje to stanovanje z besedami: "... divja, soba, po-vsod razmetan papir in deli,

RAZPRODAJA SLOVENSKIH KNJIG

po zmerni ceni

Po 50c zvezek

Andersonove pripovedke za slovensko mladino
Bele noči mali junak. (Dostojevski)
Božji mejniki. (Ivan Pregelj)
Filozofska zgodba. (Alojz Jirasek)
Gompač in Komuraski. (Jul. Zeyer)
Gospod Fridolin Zolna in njegova družina. (Fr. Mikšinski)
Kazan, volčji pes. (J. O. Curwood)
Kaj se je Malaru sanjalo. (V. Koro-lenko)
Na različnih potih. (Franc Frišč)
Peter Pavel Clavar. (Dr. I. Pregelj)
Pravica Kladiva. (Vladimir Levstik)
Svela noč. (Rudolf Vrabl)
Slika Doriane Gray. (Oscar Wilde)
Verne duše v vicih. (Prosper Mirime)
Zapiski iz mrtvega doma. (A. M. Du-stojevski)

Po 70c zvezek

Do Ohrida in Bitolja. (Ivan Melik)

Po 75c zvezek

Belfegor. (Arthur Hupfeld)
Onstran pragozda. (James Oliver Cur-wood)
Po strani klobuk. (Damiir Feigel)
Romančine duše. (Ivan Cankar)
Seržant Diapolo. (Marcel Pjollot)
Zelena cesta. (Zane Grey)
Zlati Panter. (Sinclair Gluck)
Gusar v oblakih. (Donald Keyhoe)
Gospodinja sveta. (Karl Fidor)
Hektorjev Meč. (Rene La Bruyere)
Kdeca, Meja. (O. R. Frich)

Po \$1 zvezek

Ugrabljeni milijoni. (E. G. Seliger)
Veridicus. (Pater Kajetan)
Sivko. (E. S. Thompson)
Rudarska balada. (Marija Majerjeva)
Prigodbe čebulice Maje. (Waldemar Bonsels)
Pingvinski otok. (Anatole France)
Pisane zgodbe. (Janio Kac)
Iz življenja za življenje. (Ivan Zu-pan)

Po \$1.25 zvezek

Zadnji Mohikanec. (J. F. Cooper)
Skrivnostni studenec. (Pavel Keller)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen. (F. M. Dostojevski)
Tigrovi zohbe. (Maurice Lablan)
Kristof Dimac. (Jack London)
Misterija. (Gustave le Rouge)
Lucifer. (Jean de La Hire)
Izpod Golice. (Slavko Savinec)

Po \$2 zvezek

Prešeren. (France Kidric)

Po \$2.50 zvezek

Višjeva repatica. (Vl. Levstik)

Naročite pri:

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street,
New York, N. Y.

Obleke, nekaj kovčegov, goli zid, grikla miza in Walterjev forte piano. —

Potem se je selil še v razna druga stanovanja, skoraj po-vsod se je rodilo kako zname-nito delo. V Badenu je na ne-kem stanovanju napisal "De-veto." Naslednje leto mu in-st-nik ni več hotel dati sobe v na-jem, ker je prinesel od nekod steklena okna. Neka družina jih je pozneje drago odkupila in odnesla. Še danes se ljudje smejajo tej dogodovščini.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg našega je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam pribrat ne nepotrebnega dela in stroškov, vpa prosimo, da skušate naročnino pravčasno poravnati. Pošljite naročnino najpogostejše nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tvoj druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo Vam izročil petdružbo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig

Walsenburg, M. J. Hajduk

INDIANA:

Indianapolis, Frank Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevil

Chicago, J. Fabian (Chicago, Otero in Illinois)

Joliet, Jennie Bamblich

La Salle, J. Spelich

Maconah, Frank Augustin

North Chicago in Waukegan, Math

Waukegan

MARYLAND:

Kittanning, Fr. Vodopivec

MICHIGAN:

Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:

Chisholm, J. Lukanich

Elly, Jos. J. Peschel

Eveloth, Louis Goude

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Poyke

MONTANA:

Roundup, M. M. Paulsen

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Gros

Gowanda, Karl Strydom

Jaffie, Wall, Frank Meale

Worcester, Peter Rode

OHIO:

Barberton, Frank Trosch

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar

Linger, Jacob Rosnik, Job- Stapis

Glarad, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kume

Youngstown, Anton Wikal

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jewellar

Conemaugh, J. Brzozove

Coverdale in okolica, Mrs. Ivana

Rupnik

Export, Louis Japantli

Farrell, Jerry Okora

Forest City, Math Hamlin

Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak

Homer City, Fr. Fetenchak

Imperial, Vence Palcich

Johnstown, John Polniz

Krayn, Ant. Tausel

Luzerne, Frank Rajloch

Midway, Juna Zint

Pittsburgh in okolica, Philip Praga

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Fr. Skok

Sheboygan, Joseph Kakes

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauscher

Diamondville, Joe Bolha

Vsak zastopnik trda potrditel za svo to, katere je prejel. Zastopniko teje priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju, vas atane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Kohinjako jazero.

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

GOSPOD IZ KONOPISTA

Napisal: I. WINDEL.

37

Cesar, ki je dotlej sedel za mizo, je vstal in šel Francu Ferdinandu naproti. Nadvojvoda je bil šele malokrat videl cesarja in tudi tedaj le v veliki družbi, kadar sta bila oče in mati z njim in bratje in sestre okrog njega. Cesar je bil od daleč poloben očetu vendar Franc Ferdinand ni imel pomirljivega občutka, da stoji pred sorodnikom, očetovim bratom. Strah in spoštovanje, ki ga je čutil pred cesarskim veličanstvom, kakor vsak avstrijski častnik, sta stiskala mlademu nadvojvodu srce in ga spravljala v zadrego. Težko je bilo prenašati strogi pogled cesarjevih oči. Franc Ferdinand je malodušno čakal prve besede. Cesar mu je podal roko. Frane Ferdinand se je sklonil nad njo in jo poljubil. Nato se je hrznil pogledati cesarja. Gosti, košati brki, bela "cesarska brada", široki, vsakdanji nos, nagubano čelo, preširoki, veliki obrki, ves obraz se je zdel nadvojvodu nelep vendar se je zavzel nad dostojanstvenostjo, ki je ozarjala cesarja. Kakor navadna je bila očetova vnanost v primeri s cesarjevo! Cesar je stal v posrejenosti svobodni drž, ki ni bila ne struna ne malomarna, pred blešcem nečakoma. "To ni bil oče poirt od nesreče in upognjen od gorja; bil je obrzdan mož, ki je skrbno skrival breme žalosti in trepet rok, ki so bile snovi prestrele boleš čela in jo podpirale do belega dne. "Že toliko gub," je pomislil Franc Ferdinand. "Toliko gub in gub, ko tu še ni šestdeset let!"

A v tem je bil cesar že izpregovoril in mladi človek je v svoji neizmerni razburjenosti komaj razumel smisel njegove besede.

"Ze davno sem te želel videti pri sebi," je rekel cesar. "Ze davno pred to žalostno priliko."

"Žalostno priliko," je razumel Franc Ferdinand. "Zelo zbran jo vidi," je pomislil, "a zdaj mu je glas zadržal. In zakaj ne govori dalje? Ali je kaj vprašal? Razumel sem! "Žalostno priliko."

"Velicanstvo," je rekel s tihim glasom. Njegov glas je drhteč več od cesarjevega.

"Ta nesreča bi prej ali slej — posegla tudi v tvoje življenje," je cesar nadejal.

Francu Ferdinandu so se zablašale oči. Hitro jih je pobesil.

Cesar ni bil prezi bliska vodenosivih oči, ki jih je zastira meglenost odtoka.

"Človek mora biti zmerom — " je nadaljeval in obličal. Prihazen bolečohledga mladega nadvojvode ga je držalo. Mlad človek mu ni ogajal.

"Vak tu, mladi častnik, ki pride v avdienco, mi je bolj doma," je pomislil sam pri sebi. "Bolehen mora biti, njegova drža ni struna. Zdal ne smem misliti na Rudija, važne sklepe je treba storiti."

"Človek mora biti zmerom pripravljen na vse," je pomnil. Zvedavo je pogledal nečaka. "Ali sta bila z njim — s cesarjevim — mnogokrat skupaj?"

"Mladkaj, velicanstvo! Moja služba v Pragi..."

"Da. Torej kaj sem hotel reči. Vabili me, da si vnet oficir! Služba je najboljša, kar človek ima. — Si zadovoljen s praško garnizijo?"

"Zelo. Zelo zadovoljen velicanstvo. Gospod polkovnik Plocnics..."

"Plocnicsa že dolgo poznam. Zelo vrl častnik je."

Cesar se je nekoliko odvrnil, videti je bilo, da premišljuje.

"V Pragi," je rekel in se nekoliko razživel, "to bi moral izriniti, v Pragi imaš najboljšo priliko, da se naučiš drugega deževnega jezika. Ne mislim kuhinjske češčine, pravično, mislim. Si se naučil še kakih drugih jezikov?"

"Malce francoščine, velicanstvo. Kolikor se pač človek nauči."

"Madžarsčine! Madžarsčine bi se moral učiti. Ta je pri nas važnejša od francoščine. Saj imaš še mnogo časa, saj si še mlad. Kotiko ti je priaz za par?"

"Velicanstvo — decembra meseca mi je bilo petindvajset."

Cesar je prikinjal. Mahoma je bil videti prepadel in star. Trudno, počasi je krenil po velikem prostoru, stopil k oknu in pogledal ven.

Franc Ferdinand je čakal. Z vročino se bleščecimi očmi je gledal cesarja v hrbet. "Zalaj pride tisto," je mislil.

"Težko mu je, ko si misli. Tale stopa zdaj na mesto, ki je pripadalo mojemu sinu, tale bo zdaj moj naslednik! Nič ne poznaga, ce mu je prav težko. — Dolej se mi zdi, nisem rekel nič neumnega. Pametnega tudi nič, a za to ni bilo prilike. Koliko časa me bo pustil tako stati?"

Zakaňjal je.

Cesar se je obrnil, tiolgo molče gledal mladega nadvojvodo, počasi pristopil k njemu in rekel:

"Kaj, sva ze govorila? Od včera nimam povsem zbranih misli."

"O mojih letih, velicanstvo. Prej pa — o deželnih jezikih."

"La, res. Torej, uči se lepo, znanje je človeku zmerom v korist. In dobro se o našaj pri polku. — Si se dal začeti pri češčini? Ne? Prav imaš. Danes ne bo hotela sprejemati obiskov."

Pomislil je malo, nato je podal mlademu nadvojvodovi roko: "Torej veselilo me je, da sem te videl. In sporočim ti, kdaj naj spet pride."

Franc Ferdinand se je sklonil nad cesarjevo roko, molče pozdravil in odšel.

V glavi mu je bučalo. Misli so se mu z železnimi ostnmi zadržale v lobanjo. Htel je proti kočiji in nekajkrat mehanično salutiral. Slušal je prvele, straža je pozdravila z orožjem. Ničesar ni videl, ni se zavedal, kdo ga pozdravlja, sedel je v voz, ne da bi se zmenil za grofa Wurmbranda, ki je vstopil hkratu z njim. Konji so potegnili, kočija je zdirljala proti Favoritak: cesti.

V Ankari, prestolnici Turčije

Pojoci glas muezina je klical vernike k molitvi, plaval je nad prebujajočo prestolnico in so polagoma razgubljali v pešeno ravan.

Razgrnil sem nad posteljo pripeto mrežo, ki me je varovala pred moskiti, in stopil sem k odprtemu oknu. Mrak je polagoma izginit; noč je umaknila svoje črno zagrnjalo jutru, ki je s prvimi sončnimi žarki obsipalo uspavano mesto. Zagledal sem se v visoki greben, kjer je v skali čepela mogočna trdnjava in živo pričala o svoji slavni preteklosti. Nehote tem se vtopil v zgodovino Ankare, ki je bila še pred nedavnimi mala naselbina, danes pa je cvetoče moderno mesto in prestolnica Turčije. Že za časa rimskega cesarja Avgusta je bila veliko mesto, a ostali so le temelji njegovega svetišča in stebel zmag. Tu se je odločala leta 1402 znamenita bitka z mongolskim osvajalcem Tamerlanom, ki je s svojo zmagov skoraj popolnoma zlomil moč turškega cesarstva. V bitki je padlo mnogo srbskih konjenikov, ki so se do zadnjega borili pod vodstvom Štefana Lazarevića. Njihovi grobovi so razvršeni okoli kopastega griča, na katerem je pokopan, kakor pravi ustno izročilo, sam Tamerlan, ki je utrl kralu po dobljeni zmagi. Zato se še danes po njem imenuje Tamerlanov grič. Mesto leži na planinski plošči ter je važno križišče karavanske poti iz Kavkaza v Carigrad. Zaklonjeno je s planinskimi zidovi in ima za obrambo odličan položaj po svoji zemljepisni legi. Najbrže je to tudi eden najvažnejših razlogov, da so Turki postavili glavno mesto v to divjo puščavsko pokrajino. Prav do bro so se zavedali, da bodo morali prej ali slej zapustiti priljubljeno evropsko provinco z glavnim mestom Carigradom, posebno tdkar so morali po vojni demilitarizirati dardanelske trdnjave. V zadnjem času so pričeli marljivo zasipati ogromna močvirja, ki so se širila v bližini Ankare, Adane Burse in okrog drugih malarčnih krajev. Ustanovili so tudi več protimalarčnih postaj, kjer je ljudstvu brezplačno na razpolago kinin in druga sredstva.

Pod lahko dvigajočim se skalnim pobočjem, vrh katerega je velika trdnjava, se razpenja stari turški del mesta z mnogimi minareti, kipečimi iz naš zelenkasto bleščecih kupol. Spodaj, v pešeni ravnini pa se širi novo, po evropskem načrtu grajeno mesto s številnimi solani in zdravstvenimi zavodi. Tu so tudi ministrstva, ki no gledališča, poslaništva, vse hiše, vse palače v istem slogu, po istem načrtu. Povsod veje duh modernega vele mesta, v katerem se odraža nova, prerojena Turčija.

Nisem se hotel več obotavljati, mesto me je vabilo s svojim šumom v naročje; prebuhil sem tovariša, nakar sva krenila na eno izmed mnogih asfaltiranih ulic. Hodila sva mimno razkošno opremljeni trgovin, na katere so kriče o-

pozarjali reklamni izveski.

Mnoge banke in uradi se izmenoma dvigajo med razkošnimi poslopji poslaništev, a nikjer ne manjka divnega vrtička z gojenimi cveticami, in drevesi. Tu ne primanjkuje prostora, svet je napol zastoj, zato sem lahko opazil razsežen vrt skoraj poleg vsake hiše. Izmed vseh poslopij se najbolj odlikuje razkošno rusko poslaništvo. Najlepa stavba pa je brezdvomno v orientalskem stilu grajeno perzijsko poslaništvo, s krasnimi prizidki in stebriči, okrašenimi z umetniškimi rezbarijami. Bajno krasen vrt, poln cvetja in palm, pozivljajo šumeči vodometi in vsak opazovalec mora nehoti priznati, da vsa slika predstavljajo zaraslo evropsko orientalsko lepoto. Tudi druge vile, ki pa večinoma last raznih visokih državnih uradnikov, naslajajo vso okolico s svojim razkožjem. Mimo njih so speljane ko puščica ravne, asfaltirane ceste in promenade, po katerih se kreči pot vncmer slikoviti množica vseh mogočih narodnosti. Vse večji so Turki, Perzijci, Arabci, črnci; ne manjka se tudi kričavih dervisev in drugih meniških prosjakov, ki motedujejo mimoidoče za milodar. Zelo sem se začudil, ko sem čisto srečal Makedonce, Bosance in Srbe. Pozneje sem izvedel, da imajo svoj mestni okraj in mnogokrat se mi je primerilo, da mi je stražnik pokazal pot v gladki, srbohrvaščini. Z mnogimi soferji, sprevozniki železnice, sem se šestkrat pogovoril v domačem jeziku. Skoraj v vsaki trgovini sem našel rojaka. Mnogi so si osvojili s svoji pridnostjo in delom visok družabni položaj, nekateri so nastavljeni na najvišji mestih v državni službi ter delajo brezdvomno čast svoji domovini, katere se čisto spominjajo. Ko smo sedeli opoldne pri kosilu v njihovi četrti, so kaj kmalu izvedeli, da sva Jugoslovana. Vsakdo je hotel prvi vedeti, ali sem bil že v njegovem rodnem kraju, kakor živijo domači in sploh, kaj je novega. Vsakogar sem skušal zadovoljiti, kar se mi je deloma tudi posrečilo, saj poznam v Jugoslaviji skoraj sleherni kotiček. Pred ločitvijo nama je še vsakdo stisnil po nekaj kurusov ali celo liro v skromno dijaško denarnico in želeli nam srečno pot.

Popoldne sva si ogledala z nekimi rojakom, zdaj turškim častnikom, ogromno, zelo moderno opremljeno vojašnico. Obhodoval sem red, ki vlada v vseh prostorih. Stroga vojaška disciplina je izoblikovala vojske v vredne naslednike bivših osmanskih in selduških osvajačev. Vojaški duh, ki jim preveva hojevito dušo, živo dokazuje, da jim je najvišji cilj, braniti svojo mlado republiko do zadnje kaplje krvi. Pri tem pa se nikakor ne mislijo odpovedati evropski posesti, nasprotno, oni si jo hočejo obdržati za vsako ceno, kar pričajo po vsej Turčiji raztrešene utrdbe in vojaške postojanke, nastanjene z nad polovico vse turške armade. Orožje, s

katerim so odlično opremljeni, jim dobavlja največ Amerika in Anglija. Vojsko izpopolnjuje najboljše orožje od puške poslednjega sistema pa do prvostnih strojnič, protiletalskih in dalekosežnih topov. Pozneje sem obhodoval večji vojaški oddelek pri vežbi na bližnjih planinskih pobočjih. Nehote sem moral priznati, da je na pravilo namne zelo velik vtis s strogo vojaško disciplino izvršeno vojaštvo, ki bi delalo čast kateri koli evropski armadi.

Pozno je bilo že, ko sva se vračala trudna in od sončne vročine opaljena proti mestu. V prestolnici so se vžigale stotice luči in razsvetljevale s svojim bleškom široke ulice. Pričelo se je pravo nočno življenje, katero se običajno opaža v velikih mestih Orienta. Noč je zvalila s svojim mehkim hladom tisoče mešanov iz za tesnega ozidja hiš, kjer so predremali dnevno vročino. Vabila jih je v hrupe in razkošne loke, iz katerih se je razlagala orientalska glazba in opajala ulice s svojim mehkim zvokom. Nekateri so šli v kino, ki je kakor večina orientalskih gledališč, a odprto stredo, in ima sedeže v polkrogu kot arena. Mladci pa sva si ogledala varijetejsko predstavo. Na tisoče ljudi je z zanimanjem motrilo sleherno točko, kajti ni to vsak dan, da si lahko ogledate pasjo nogometno predstavo. Vsi psi, člani kluba, so odlično odigrali svojo vlogo. Med posameznimi točkami pa je izvajala skupina mladih zamork svoje divje ples, ki jih je spremljalo občinstvo z navdušenimi klici.

Mrak se je razgubljaj in jutro si je že utiralo pot v tesne ulice turškega predmestja, ko sva se vračala v svojo sofičo. Bila sva precej utrujena in rada bi prespala dan, toda pot naju je klicala dalje. Zavila sva na bazar, kjer sva si za mašen denar kupila krepkega oslička, ga natovorila s priljago in odpotovala iz prestolnice dalje proti vzhodu. Nepozaben je bil pogled na Ankaro, ko je obsejana s sončnim žarom, zamirala v pešeno ravan. Okna so še dolgo žarela v blešku sončnih žarkov, končno pa se je

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo 2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York, N. Y.

popolnoma potopila za kopami peščenih gričev in ostala sva sama s svojim osličem sredi puste prašne ceste. Po dolgi, naporni hoji sredi puste pokrajine, sva prekoračila izsušeno strugo reke Čukurčak in pri spela v večjo naselbino, Balabaulyk. Pot iz Balabaulyka v Kopriki ni posebno dolga. Vdila naju je ob vzhodu visokega planinskega pobočja, ki zaključuje razsežno pustinjo Čekni-Kopri in slednjič strmo pada v široko strugo Kisil-Irmaka.

Sonce je izginjalo že v zaton in mrak je legel na pokrajino, ko sva ugledala pod vasjo Kopriki motne in krvavo rdeče valove Kisil-Irmaka. Poslednji sončni žarki so se odbijali nad rahlo valjujočo gladino in iz bližnjega močvirja so se razlegali zategli klici močvirskih ptic. Jata divjih rac se je s krikom dvignila iz boja, letela nekaj časa s tokom reke proti severu, nato pa je sedla na varnejši kraj v grmovje. V nebo je šinil plamen ognja iz nekega tabora, ob katerem sva si skuhala večerjo, nato pa naju je zagrnila noč s svojim skrivnostnim plaščem. Uspavano pokrajino je motil le rahel šepet valov, ki naju je zazibal s svojo pesnitjo v čar orientalske noči.

Anton Šemri.

Tudi imenovanje Jacksona potrjeno

Senatni justični odsek je priporočil potrditev imenovanja generalnega pravdnika Roberta H. Jacksona za člana najvišjega sodišča.

Proti njemu je bil odločno nastopil demokratski senator Tydings iz Marylanda, ki je rekel, da Jackson po svojem značaju, po svojih življenjskih nazorih in temperamentu ni sposoben za najvišjega sodnika.

Po senatorjevem zadržanju je Jackson zanemarl svojo dolžnost, ker ni kazensko zasledoval časnika Jewa Peara in Roberta Peara, ki sta po radio trdila, da je hotel senator najeti WPA delavce, da bi na njegovem zemljišču v državi Maryland zgradili cesto in majhno pristanišče.

Med Jacksonom in senatorjem se je vnela vroča debata, naposled je pa senatni odbor vseeno potrdil Jacksonovo imenovanje.

Pavelčev pribočnik ubit

Poročilo, ki prihaja iz Zagreba preko Berna v Švici, pravi, da je bil v četrtki pri spopadu s srbskimi četniki v Bosni ubit stotnik Mija Babič, pribočnik in poveljnik telesne straže poglavnika dr. Ante Pavelića.

Poučni spisi

ANGLEŠKO SLOVENSKO BEHILO. Sestavlil dr. F. J. Kern. Vezan. Cena \$2.00

BODOČI DRŽAVLJANI naj narodno knjižico — "How to become a citizen of the United States"

V tej knjižici so vse pojasnile in zakoniti za naseljen. Cena 35c

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Dular. 278 strani. Cena trda vez \$1.50

Zelo koristna knjiga za vsakega živinozdravnika; opis raznih bolezni in zdravljenje; slik.

GOVEDOREJA. Spisal R. J. J. J. 143 strani. S slikami. Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 strani. Cena 50c.

MLEKARSTVO. Spisal Anton Povc. S slikami. 168 strani. Knjiga za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh. Cena 50c

NAJVEČJI SPISOVNIK. — 186 strani. Cena 50c

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in SESEDI. Opisal Fran Erjavec. 224 strani. Broš. Cena 25c

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 238 strani. Vezan. Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno ključavničarstvo ter solivarstvo. Cena \$1.—

VELIKI SLOVENSKI SPISOVNIK. Sestavlil H. Podkrajšek. — 437 strani. Cena \$1.—

ZDRAVILNA ZELJABJA. 62 strani. Cena 25c

ODKRITJE AMERIKE, spisal dr. MAJAR. Trije deli: 162, 141, 183 strani. Cena mehko vez \$1.50

FRAKTIRNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str. Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE. Spisal dr. F. Veber. 341 strani. Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se boče segnaniti s glavnimi črtami sodobne filozofije. Cena 50c

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. Sestavlil Dr. F. Bradac. — 625 strani. Cena \$1.25

UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lakmayer. 163 strani. Cena \$1.—

The Modern Encyclopedia

KNJIGA VSEBUJE: 22,000 RAZLAG in 1200 SLIK

Najnovejša svetovna ENCYKLOPEDIA, v kateri more vsakdo kakorinekoli poklen najti razlago vsake besede spajajoče v njegovo stroko.

KNJIGA VSEBUJE 1234 STRANI in JE OKUSNO V PLATNO VEŽANA — SKORO NEVERJETNO JE, DA JE MOGOČE TAKO NAJPOPOLNEJŠO KNJIGO DOBITI ZA TAKO ZMERNO CENO.

CENA SAMO \$2 (Poština plačana.)

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street,
New York, N. Y.

[Nadaljevanje prihodnjaja]